

Sygn. akt V U 205/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Helena Mironiuk

Protokolant: Anna Filipowicz

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2013 roku w Białymstoku

sprawy ze skargi B. S.

z udziałem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o wznowienie postępowania w sprawie VU 1317/11

Oddala skargę

sygnatura akt V U 205/13

UZASADNIENIE

B. S. 18 lutego 2013 r. wniosła skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego

w Białymstoku z 25 listopada 2011 r. w sprawie sygn. akt V U 1317/11. Domagała się wypłaty zaległych świadczeń emerytalnych za okres od 01 października 2011 r. do 30 kwietnia 2012 r. Jako podstawę wznowienia postępowania wskazała wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012 r. sygn. akt K 2/12.

Sąd Okręgowy w Białymstoku ustalił i zważył co następuje:

B. S. w dniu 26 września 2008 r. złożyła wniosek

o emeryturę. W chwili składania wniosku pozostawała w stosunku pracy. Decyzją z dnia 07 października 2008 r. organ rentowy przyznał wnioskodawczyni prawo do emerytury od dnia 01 września 2008 r., jednocześnie zawieszając wypłatę świadczenia na podstawie przepisu art. 103 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) z powodu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy

z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury. Z uwagi na to, że przepis art. 103 ust. 2a ustawy

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nakazujący zawieszenie wypłaty emerytury osobom, które nie rozwiązały stosunku pracy, został uchylony z dniem 8 stycznia 2009 r. przez przepis art. 37 ust. 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych (Dz. U. Nr 228, poz. 1507), organ rentowy wznowił wypłatę emerytury wnioskodawczyni decyzją

z dnia 25 marca 2009 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z 04 października 2011 r. wstrzymał B. S. wypłatę emerytury od 01 października 2011 r. z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia. Organ rentowy powołał się na art. 103a ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Odwołanie B. S. od tej decyzji zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z 25 listopada 2011 r. w sprawie sygn. akt V U 1317/11. Od wyroku tego nie wniesiono apelacji i jest on prawomocny od 16 grudnia 2011 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z 04 czerwca 2012 r. wznowił wypłatę emerytury od 01 maja 2012 r. ponieważ odwołująca w dniu 28 maja 2012 r. rozwiązała stosunek pracy.

Z dniem 1 stycznia 2011 r. z mocy art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726) do ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych został dodany przepis art. 103a, który stanowi, że prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Zgodnie z przepisem art. 28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych ustaw do emerytur przyznanych przed dniem wejścia w życie ustawy przepisy ustawy stosuje się, poczynając od dnia 01 października 2011 r. W oparciu o ten przepis organ rentowy wydał decyzję z dnia 04 października 2011 r. wstrzymującą wypłatę emerytury wnioskodawczyni z dniem 01 października 2011 r., ponieważ wnioskodawczyni pozostawała w zatrudnieniu.

Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. (Dz. U.

z 2012 r. poz. 1285) orzekł, że art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r.

o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw

w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 01 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Konsekwencją tego wyroku z dniem 22 listopada 2012 r. przepis art. 103a w związku z art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy

o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw utracił moc obowiązującą w stosunku do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 01 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy.

Z treści cytowanego wyroku wynika, że zakwestionowanie wskazanych w nim przepisów prawa ma charakter ograniczony tylko do określonej kategorii osób, a zatem stwierdzenie niekonstytucyjności tych przepisów ma charakter częściowy.

Analiza przedstawionych powyżej okoliczności faktycznych wskazuje, że wnioskodawczyni, która prawo do emerytury nabyła od dnia 01 września 2008 r., nie mieści się w kręgu osób, w stosunku do których Trybunał Konstytucyjny stwierdził niezgodność z Konstytucją art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r.

Jak wynika z treści wyroku Trybunału niekonstytucyjność wskazanych przepisów stwierdzona została w zakresie, w jakim znajdują zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 01 stycznia 2011 r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. W sytuacji faktycznej zaistniałej

w rozpoznawanej sprawie, wnioskodawczyni nabyła prawo do emerytury wprawdzie przed datą 01 stycznia 2011 r., jednak w okresie obowiązywania art. 103 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu

Ubezpieczeń Społecznych. Przepis ten obowiązujący do dnia 7 stycznia 2009 r. stanowił, że prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

Taka treść orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego została potwierdzona w jego pisemnym uzasadnieniu dotyczącym skutków wyroku, gdzie w sposób wyraźny i jednoznaczny stwierdza się, że "obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą - jako warunek realizacji nabytego prawa do emerytury - nie będzie miał zastosowania do osób, które nabyły to prawo

w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r.", a więc po uchyleniu cytowanego wyżej art. 103 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a przed wejściem w życie art. 103a tej ustawy dodanego powołaną już wcześniej ustawą z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

W tej sytuacji niekonstytucyjność przepisów stwierdzona wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt K 2/12 nie ma wpływu na treść wyroku Sądu Okręgowego z 25 listopada 2011 r. objętego skargą o wznowienie postępowania, co powodować musiało jej oddalenie.

Z tych względów na podstawie art. 412 § 2 kpc Sąd orzekł jak w sentencji.